فاصله زیاد میان اعتبار کالابرگ و قیمت‌های بازار

کارآمدی طرح کالابرگ به مهار تورم و ثبات قیمت‌ها گره خورده است

شهروندان: یک میلیون تومان برای خرید کافی نیست

گزارش میدانی از برخی فروشگاه‌های بزرگ عرضه‌کننده کالابرگ نشان می‌دهد که با گذشت بیش از یک ماه از آغاز این طرح، کالاهای اساسی در فروشگاه‌ها موجود است، اما به گفته برخی شهروندان اعتبار یک میلیون تومانی برای پوشش کامل هزینه‌های خانوارها کافی نیست و آنها مجبورند مابه‌التفاوت را از جیب خود پرداخت کنند.

به گزارش ایسنا، پس از حذف ارز ترجیحی و افزایش محسوس قیمت کالاهای اساسی، دولت از دی‌ماه اجرای مرحله جدید طرح کالابرگ الکترونیکی را به‌عنوان یکی از سیاست‌های جبرانی در دستور کار قرار داد؛ طرحی که قرار بود یارانه کالاهای اساسی را به‌جای ابتدای زنجیره تامین، مستقیما به مصرف‌کننده نهایی منتقل کند و بخشی از فشار تورمی وارد شده به سبد معیشت خانوارها را کاهش دهد.

براساس سازوکار اعلام‌شده، در این طرح به هر فرد اعتبار مشخصی اختصاص یافت که صرفا برای خرید اقلام اساسی تعیین‌شده قابل استفاده است. این اقلام شامل گوشت، مرغ، روغن، برنج، حبوبات و لبنیات کم‌چرب می‌شود و امکان برداشت نقدی از اعتبار یا خرید سایر کالاها وجود ندارد. هدف اصلی از این سیاست، حفظ دسترسی خانوارها به کالاهای ضروری و جلوگیری از کاهش مصرف اقلام پایه در شرایط رشد قیمت‌ها عنوان شد؛ موضوعی که در هفته‌های ابتدایی اجرای طرح، بارها ازسوی مسئولان در گفت‌وگو با ایسنا مورد تأکید قرار گرفت.

با این حال، اجرای این طرح از همان ابتدا با مشکلاتی همراه بود. گزارش‌های میدانی و اظهارات شهروندان از اختلال‌های مقطعی سامانه پرداخت، قطع و وصل اینترنت در برخی فروشگاه‌ها، ابهام در شیوه استفاده از اعتبار و همچنین اطلاع‌رسانی ناقص درباره کارمزد خرید کالابرگی حکایت داشت. هر چند در ادامه، مسئولان اعلام کردند کارمزد تنها در صورتی کسر می‌شود که مبلغ خرید از سقف اعتبار کالابرگ فراتر رود، اما این توضیحات برای بسیاری از خریداران در روزهای نخست روشن نبود و به سردرگمی دامن زد.

یکی از مشکلات که همچنان پابرجاست، کارمزدهای ۵۰۰۰ تومانی است که هنگام خریدهای کالابرگی در ازای هر خرید، از مشتری کسر می‌شود.تا به امروز هیچ‌یک از فروشگاه‌ها این

موضوع را در قالب پاسخ به پرسش‌های خبرنگار بر عهده نگرفتند، اما براساس مشاهدات میدانی و خرید از این فروشگاه‌ها پی به این مسئه بردیم که در ازای هر خرید میزانی نیز برای کارمزد کسر می‌شود به گونه‌ای که فردی هنگام خرید تنها یک کارت مربوط به کالابرگ به همراه داشت او را روانه عابربانکی در خارج از فروشگاه کردند تا مبلغی را به کارت خود واریز کند و بتواند اجناس منتخب خود را خریداری کرده و تحویل بگیرد.

هر چند که مجتبی اخلاقی، مشاور و نماینده تام‌الاختیار مرکز بازرسی، ارزیابی عملکرد و ارتباطات مردمی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، درباره کارمزد ۵۰۰۰ تومانی مطرح شده در اجرای طرح کالابرگ توضیح داد مبلغ ۵۰۰۰ تومان به‌عنوان کارمزد، به‌هیچ‌وجه در فروشگاه‌ها از مردم دریافت نمی‌شود. این مبلغ صرفاً به‌دلیل الزامات شبکه بانکی و در فرآیند اجرای طرح، به‌صورت سیستمی از کارت هموطنان کسر می‌شود، اما در مقابل، ۵۰۰۰ تومان به مبلغ اصلی یک میلیون تومانی اعتبار کالابرگ اضافه می‌شود. تمام فروشندگان موظف هستند در قبال این ۵۰۰۰ تومان، کالا را به‌طور کامل در اختیار مشتری قرار دهند و هیچ هزینه‌ای از جیب مردم پرداخت نمی‌شود. در واقع اگرچه این مبلغ از کارت کسر می‌شود، اما عینا به اعتبار خرید کالا افزوده خواهد شد؛ اما به گفته برخی شهروندانی تاکنون بازگشت وجهی رخ نداده و به یک اجبار برای خرید تبدیل شده است به این عنوان که شیوه پرداخت کالابرگی زمان‌بر و پر زحمت است و این کارمزد باید دریافت شود!

چیزی از اجرای این طرح نگذشته بود که دولت شیوه دومی را برای دریافت کالابرگ اعلام کرد که در این شیوه ۹ قلم کالای اساسی از میان کالاهای اعلام شده به مدت ۳ ماه با قیمت ثابت در اختیار منتخبین این شیوه قرار می‌گیرد، اما با اینکه افراد بسیاری این شیوه را انتخاب کردند، حتی تا به حال از چگونگی اجرای این طرح نکته‌ای به فروشگاه‌ها ابلاغ نشده است.

در کنار این مسائل، موضوع کفایت اعتبار کالابرگ در برابر سطح واقعی قیمت‌ها به یکی از محورهای اصلی انتقادها تبدیل شد؛ انتقادی که ریشه آن را باید در پیامدهای حذف ارز ترجیحی و جهش قیمت کالاهای اساسی جست‌وجو کرد. اگرچه کالابرگ امکان خرید را فراهم می‌کند، اما افزایش مداوم قیمت‌ها باعث شده بسیاری از خانوارها همچنان ناچار باشند برای تکمیل سبد مصرفی خود، مابه‌التفاوت را از جیب پرداخت کنند.

اما مسأله‌ای که نباید از نظر دور داشت بحث وجود کالاها در فروشگاه‌ها و سطح دسترسی افراد به آنهاست. روایت‌های مردمی، ضمن پر بودن قفسه‌ها از کالاهای مورد نیاز، اما در مجموع تصویری روشن از شکاف میان اعتبار تخصیصی و قیمت‌های بازار ارائه می‌دهد. یکی از خریداران با اشاره به اقلام خریداری‌شده می‌گوید یک میلیون تومان، آخرش هیچی نمی‌ماند. ماستی که ۸۰ تومن بوده، ۲۰۰ تومان شده. گوشت را که اصلا نمی‌توان خرید. دو بسته گوشت یک کیلویی گرفتیم، کل اعتبار تمام شد و بقیه را باید خودمان بدهیم. او تأکید می‌کند در گذشته، بدون کالابرگ هم امکان خرید وجود داشت، اما حالا قیمت‌ها به حدی افزایش یافته که این اعتبار تنها بخشی از هزینه‌ها را پوشش می‌دهد.

در مقابل، مسئولان فروشگاه‌ها از افزایش تقاضا برای اقلام مشمول کالابرگ و نبود کمبود کالا خبر می‌دهند. رئیس سالن فروش یکی از فروشگاه‌های بزرگ، با اشاره به اجرای این طرح می‌گوید بیشترین استقبال مردم از روغن، برنج، گوشت و مرغ بوده و کالابرگ تأثیر محسوسی بر افزایش فروش این اقلام داشته است. او توضیح می‌دهد که در ابتدای اجرا، به‌ویژه در مورد روغن، محدودیت‌هایی وجود داشت، اما با تامین به‌موقع و توضیح درست به مشتریان، این محدودیت‌ها برطرف شده و اکنون فروش براساس نیاز خانوار انجام می‌شود.

در فروشگاه دیگری نیز مدیر مجموعه با تأکید بر اینکه در مدت اجرای طرح کمبودی در کالاهای اساسی وجود نداشته، می‌گوید تخصیص کالابرگ باعث افزایش تقاضا شده و فروشگاه‌ها ناچار شده‌اند حجم تامین اقلام مشمول را افزایش دهند. به گفته او، زیرساخت‌های پرداخت اگرچه در برخی ساعات با اختلال‌های کوتاه‌مدت مواجه بوده، اما این مشکلات به‌سرعت برطرف شده و روند خدمت‌رسانی به مشتریان متوقف نشده است.

این درحالیست که نه تنها در این فروشگاه بلکه دربسیاری از فروشگاه‌های زنجیره‌ای بزرگ دیگری که مجری این طرح هستند، زیرساخت مناسبی وجود ندارد و صف‌های طولانی صندوق‌ها برای پرداخت هزینه کاملا نمایانگر این ضعف زیرساخت‌ها است؛ چرا که مدام این سامانه‌ها با اختلال مواجه می‌شوند و تا ثبت قیمت و پرداخت زمان زیادی صرف می‌شود.

برآیند این گزارش میدانی نشان می‌دهد که طرح کالابرگ الکترونیکی، دست‌کم در حوزه تامین و دسترسی به کالاهای اساسی، توانسته از بروز کمبود در بازار جلوگیری کند و فروش اقلام مشمول را افزایش دهد، اما در سطح خانوار، همچنان به‌عنوان سیاستی با اثر محدود تلقی می‌شود. افزایش قیمت‌ها پس از حذف ارز ترجیحی باعث شده اعتبار کالابرگ با واقعیت بازار همخوانی نداشته و بسیاری از شهروندان آن را نه راه‌حلی پایدار، بلکه ابزاری موقتی برای جبران بخشی از هزینه‌های ناگزیر زندگی بدانند؛ سیاستی که کارآمدی نهایی آن، بیش از هر چیز، به مهار تورم و ثبات قیمت‌ها گره خورده است. هر چند که با وجود این تفاسیر نیز به گفته مسئولان مربوطه طی یک ماه گذشته که ارز ترجیحی از ابتدای زنجیره و نهاده دامی به انتهای زنجیره و مصرف‌کننده منتقل شد، در مرحله طرح کالابرگ مصرف‌کنندگان ۷۷ هزار میلیارد تومان (همت) کالا دریافت کرده‌اند، بدون این که صفی یا کمبودی در بازار به وجود آید.

تراستی‌ها، مسیر پرابهام فروش نفت و ارزهایی که برنگشتند

مطالبه عمومی برای شفافیت، پاسخ‌گویی و پایان دادن به دور باطلی که هزینه‌اش را جامعه می‌پردازد

سازوکاری که برای دور زدن تحریم‌ها متولد شد، حالا به یکی از مشکلات جدی حکمرانی ارزی کشور تبدیل شده است. به گزارش خبرگزاری تسنیم، در سال‌هایی که اقتصاد ایران زیر فشار تحریم‌ها به مسیرهای غیرمتعارف رانده شد، سازوکارهایی شکل گرفت که قرار بود راه نجات باشند؛ اما برخی از آن‌ها به‌مرور به نقطه آسیب بدل شدند. «تراستی‌ها» یکی از همین سازوکارها هستند؛ ساختارهایی که با هدف تسهیل فروش نفت در شرایط تحریم ایجاد شدند، اما حالا نامشان بیش از آنکه یادآور دور زدن تحریم باشد، با ابهام، تعهدات انجام‌نشده و ارزهای بازنگشته گره خورده است.

واقعیت این است که مسئله تراستی‌ها، یک موضوع صرفاً فنی یا حقوقی نیست؛ این پرونده مستقیماً به اعتماد عمومی، انضباط ارزی و نحوه حکمرانی بر منابع ملی مربوط می‌شود. وقتی منابعی در مقیاس میلیارد دلاری، خارج از دید شفاف افکار عمومی و حتی بعضاً نهادهای نظارتی جابه‌جا می‌شود، طبیعی است که هر اختلالی در بازگشت ارز، به بحرانی فراتر از یک تخلف اقتصادی تبدیل شود.

تراستی‌ها در مقطع شکل‌گیری، پاسخ به یک ضرورت بودند. فروش نفت باید ادامه پیدا می‌کرد و کانال‌های رسمی یکی پس از دیگری مسدود می‌شدند. در چنین شرایطی، واگذاری فروش نفت به شرکت‌ها یا ساختارهایی که امکان فعالیت در فضای تحریمی داشتند، به‌عنوان یک راه‌حل موقت پذیرفته شد. اما مشکل از جایی آغاز شد که «موقت» به «رویه» تبدیل شد و نظارت، شفافیت و ضمانت اجرا، همپای گسترش این سازوکار رشد نکرد.

بخش قابل توجهی از گزارش‌های رسانه‌ای سال‌های اخیر نشان می‌دهد که در بسیاری از این واگذاری‌ها، چارچوب روشنی برای قیمتگذاری، زمان بازگشت ارز، نحوه انتقال منابع و حتی تعیین مسئولیت نهایی وجود نداشته است. همین خلأ، تراستی‌ها را به موجودیتی میان زمین و آسمان تبدیل کرد، نه آن‌قدر دولتی که پاسخ‌گو باشند و نه آن‌قدر خصوصی که قواعد سخت بازار بر آن‌ها حاکم شود.

وقتی از عدم بازگشت ارز صحبت می‌شود، موضوع فقط یک عدد در ترازنامه نیست. هر دلار بازنگشته، به‌معنای فشار بیشتر بر بازار ارز، محدودیت در تأمین کالاهای اساسی، تنگنای واردات مواد اولیه تولید و در نهایت، انتقال هزینه به زندگی روزمره مردم است. در چنین شرایطی، انباشت تعهدات ارزی ایفانشده، عملاً به یک عامل تشدیدکننده بحران تبدیل می‌شود.

اظهارات اخیر رئیس قوه قضائیه درباره ورود به پرونده تراستی‌هایی که نفت دریافت کرده‌اند اما ارز فروش را بازنگردانده‌اند، از همین زاویه اهمیت پیدا می‌کند. این سخنان پیام روشنی دارد و آن هم اینکه دوره بی‌حساب‌وکتاب بودن فروش نفت، دست‌کم در سطح شعار، باید به پایان برسد.

نقد کارشناسی به وضعیت موجود این است که تمرکز صرف بر چند نام یا چند پرونده خاص، صورت مسئله را کوچک می‌کند. مسئله اصلی، ساختاری است که امکان چنین تخلفاتی را فراهم کرده است. چه نهادی تصمیم به واگذاری فروش نفت گرفته؟ چه تضمین‌هایی گرفته شده؟ در صورت تخلف، مسیر حقوقی و اجرایی بازپس‌گیری منابع چگونه تعریف شده؟ و مهم‌تر از همه، چه نهادی پاسخ‌گوی نهایی است؟

تا زمانی که پاسخ این پرسش‌ها روشن نشود، حتی برخورد قضایی قاطع هم نمی‌تواند نقش بازدارنده کامل داشته باشد. تجربه نشان داده است که برخورد با معلول، بدون اصلاح علت، تنها به تغییر بازیگران منجر می‌شود، نه تغییر بازی.

یکی از پیامدهای پنهان اما مهم پرونده تراستی‌ها، فرسایش اعتماد عمومی است. افکار عمومی زمانی که می‌شنود میلیاردها دلار ارز در چرخه‌ای نامعلوم سرگردان مانده، این پرسش را مطرح می‌کند که چرا فشار کمبود ارز، همواره از جیب مردم جبران می‌شود، اما مسیرهای هدررفت منابع، سال‌ها بدون شفاف‌سازی باقی می‌ماند؟

بازسازی این اعتماد، صرفاً با اعلام پیگیری قضایی محقق نمی‌شود. شفاف‌سازی قراردادها، انتشار چارچوب‌های واگذاری، مشخص شدن نقش دستگاه‌ها و اعلام عمومی نتایج رسیدگی‌ها، حداقل انتظاری است که می‌تواند این شکاف را ترمیم کند.

پرونده تراستی‌ها، امروز به یک آزمون جدی برای حکمرانی اقتصادی کشور تبدیل شده است. آزمونی که نشان می‌دهد آیا نظام تصمیم‌گیری قادر است از تجربه‌های پرهزینه گذشته درس بگیرد یا نه. اگر نتیجه این پیگیری‌ها، صرفاً مختومه شدن چند پرونده بدون اصلاح سازوکارها باشد، باید منتظر بازتولید همین چرخه با اسامی و ساختارهای جدید بود.

اما اگر این ورود، به بازتعریف نقش دولت، شفاف‌سازی مسیر فروش نفت و الزام عملی به بازگشت ارز منجر شود، می‌تواند نقطه عطفی در مدیریت منابع راهبردی کشور باشد. نفت، فقط یک کالای صادراتی نیست؛ ستون فقرات اقتصاد ملی است و هر خلل در مدیریت آن، دیر یا زود خود را در سفره مردم نشان می‌دهد. مسئله تراستی‌ها، امروز دیگر یک موضوع تخصصی محدود به اتاق‌های دربسته نیست؛ این پرونده به مطالبه‌ای عمومی تبدیل شده است. مطالبه‌ای برای شفافیت، پاسخ‌گویی و پایان دادن به دور باطلی که هزینه‌اش را جامعه می‌پردازد.

قائم‌مقام وزیر صمت: نگران استمرار اشتغال در شرایط ناترازی انرژی هستیم

قائم مقام وزیر صمت از فعالان بخش خصوصی برای مشارکت در سیاستگذاری‌های کلان دعوت کرد. به گزارش خبرگزاری تسنیم، محمدصادق مفتح، در بیست و سومین مراسم تولید ملی- افتخار ملی با اعلام آمادگی برای دریافت طرح‌ها و راهکارهای پیشنهادی بخش خصوصی و تشکل‌ها در رشته‌های مختلف صنعتی و تولیدی، بر ضرورت همکاری فعالان اقتصادی در تصمیم‌سازی‌های کلان تأکید کرد. وی با بیان اینکه حفظ خطوط تولید، استمرار اشتغال و تداوم فعالیت واحدهای تولیدی یک وظیفه ملی است، گفت: تداوم اشتغال در بخش تولید از همه موارد مهم‌تر است. قائم‌مقام وزیر صنعت، معدن و تجارت با اشاره به نگرانی‌های موجود درباره استمرار اشتغال در شرایط ناترازی انرژی، افزود: ناترازی‌های گسترده‌ای در کشور وجود دارد اما سال آینده می‌توانیم با یک برنامه فشرده و اولویت‌بندی، برای رفع آنها اقدام کنیم.

مفتح تأکید کرد: نباید در سال آینده به دلیل ناترازی انرژی شاهد موجی از بیکاری باشیم، چراکه این موضوع خسران بزرگی برای کشور خواهد بود. وی در ادامه با اشاره به موضوع آزادسازی واردات و واردات بدون انتقال ارز، گفت: در این زمینه سؤالات جدی وجود دارد و دو دیدگاه مطرح است؛ اینکه بازار را آزاد بگذاریم تا خودش تنظیم شود یا سیاست‌های نظارتی اعمال کنیم.

قائم‌مقام وزیر صمت با تأکید بر اینکه دولت مکلف به تصمیم‌گیری در این زمینه است، گفت: این تصمیم‌گیری باید با همکاری و پیشنهادات بخش خصوصی و تشکل‌ها انجام شود تا ضریب خطا کاهش پیدا کند، زیرا منفعت نهایی آن باید به بنگاه‌های اقتصادی و فعالان اقتصادی برسد. مفتح همچنین گفت: به دنبال ایجاد رابطه مستقیم میان تامین‌کنندگان مواد اولیه و تولیدکنندگان هستیم تا مواد اولیه در اختیار مصرف‌کنندگان واقعی قرار گیرد. اکنون نیز با هدف شفافیت، کالاهایی نظیر فولاد و مس از طریق بورس عرضه می‌شود. وی از بخش خصوصی برای مشارکت در سیاستگذاری‌های کلان دعوت کرد و گفت: اگر پیشنهاداتی ازسوی بخش خصوصی و تشکل‌ها ارائه شود، می‌توان آنها را در هیات دولت با حضور وزرای صمت و اقتصاد و بانک مرکزی مطرح کرد تا تصمیمات دقیق‌تر و بهتری گرفته شود.

اعلام نرخ ارشادی نهاده‌های دامی بالاتر از بازار!

انجمن غلات و اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور، نرخ‌های ارشادی عجیبی برای عرضه نهاده‌ها اعلام کردند. به گزارش خبرگزاری تسنیم، با افزایش نرخ ارز واردات نهاده‌های دامی و انتقال یارانه کالاهای اساسی به انتهای زنجیره تولید، انجمن غلات و اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور در اطلاعیه‌ای مشترک، نرخ ارشادی عرضه نهاده‌ها را در بازارگاه اعلام کردند.

از نکات جالب توجه در این باره، نرخ‌های اعلامی بالاتر از نرخ‌های موجود در واقعیت بازار است که اعلام این نرخ‌ها در واقع ارشاد به سمت گرانی است به طوری که نرخ اعلامی جو درحالی در بازار ۴۲ تا ۴۴ هزار تومان بود که در نرخنامه ارشادی ۵۱ هزار و ۳۰۰ تومان اعلام شده است!

در این اطلاعیه آمده است: با توجه به افزایش نرخ ارز پورتال تأمین کالای اساسی ازسوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به بیش از ۱۳۰ هزار تومان به ازای هر دلار و ثبت رقم ۱۳۱ هزار و ۵۰۲ تومان، نرخ ارشادی هر دلار ۱۳۱۵ تومان محاسبه و مبنای قیمتگذاری نهاده‌ها در سامانه بازارگاه قرار گرفت.

براساس این اطلاعیه، قیمت‌های ارشادی عرضه در سامانه بازارگاه به شرح زیر است. ذرت، ۵۰ هزار و ۳۰۰ تومان. جو، ۵۱ هزار و ۳۰۰ تومان. کنجاله سویا، ۷۹ هزار تومان. در این اطلاعیه تأکید شده است با توجه به تداوم تغییرات نرخ ارز، تجار پس از تخصیص و تأمین ارز نسبت به عرضه کالای خود اقدام کنند.

اولین اقدام تنبیهی بانک مرکزی برای بانک‌های ناتراز

سقف انتقال وجه در سامانه ساتنا برای شش بانک ناتراز محدود شد

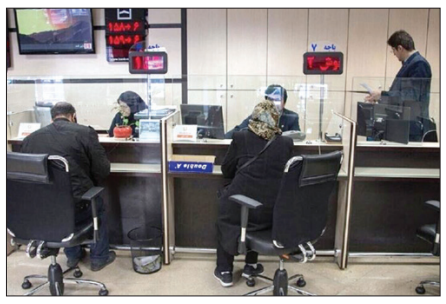

عبدالناصر همتی، رئیس کل بانک مرکزی در نخستین اقدام جدی در دوره مدیریتی جدید خود برای مهار ناترازی بانک‌ها، سقف انتقال در سامانه ساتنا برای شش بانک ناتراز (سپه، مسکن، رسالت، ایران‌زمین، موسسه ملل) را محدود کرد؛ سیاستی که با هدف مهار اضافه برداشت‌ها و کنترل ناترازی اجرا شده است که البته باید مشتریان بانکی را هم در این زمینه مد نظر قرار داد.

به گزارش ایسنا، نخستین اقدام عملی سیاستگذار پولی برای اصلاح ناترازی شبکه بانکی با اعمال محدودیت بر سقف انتقال وجه ساتنا برای شش بانک از روز ۲۷ بهمن اجرایی شد. این تصمیم درحالی گرفته شده که بانک مرکزی پس از آغاز دوره جدید مدیریتی به ریاست عبدالناصر همتی دو هدف اصلی را اعلام کرده بود. همتی درحالی ماه گذشته، یک‌بار دیگر سکان مهمترین نهاد پولی کشور را بر عهده گرفت که دو وعده اصلی را به مردم داد، اول ایجاد ثبات در بازار ارز و دوم برخورد با ناترازی بانک‌ها.

ریشه ناترازی بانک‌ها به سال‌های دورتر برمی‌گردد که درحال حاضر آثار و نتایج خود را نشان داده است که مهمترین مصداق آن انحلال بانک آینده و ادغام آن در بانک ملی بود. با وجود این سیاستگذار پولی در ادوار مختلف تلاش کرده که معضل ناترازی بانک‌ها را حل کند اما خیلی از این سیاست‌ها عملا روی کاغذ باقی ماند و اگر هم اجرا شد در عرصه عمل چندان مثمر ثمر واقع نشد.

برخی کارشناسان در خصوص انحلال بانک آینده معتقد بودند که اگرچه این اقدام دیرهنگام بود اما توانست در عمل، نقطه شروعی برای برخورد با بانک‌های ناتراز باشد؛ چراکه بعد از این اقدام برخی دیگر از بانک‌های ناتراز برنامه‌های اصلاحی را برای حل ناترازی‌های خود در دستور کار قرار دادند.

حالا اما جدیدترین اقدام بانک مرکزی متوجه چند بانک ناتراز که استفاده بیش از حد از منابع بانک مرکزی داشته‌اند، شده است تا با اعمال محدودیت در میزان رقم انتقال پولی ساتنا در این بانک‌ها، به نوعی سیاست تنبیهی اعمال شود.

بانک‌های ایران زمین، رسالت، سپه، مسکن و موسسه ملل از جمله این بانک‌ها هستند که در دایره سیاست جدید سیاستگذار پولی قرار گرفته‌اند و از روز ۲۷ بهمن مشمول این محدودیت شده‌اند و سقف انتقال ساتنا که اکنون در شبکه بانکی روزانه ۲۰۰ میلیون تومان است در این بانک‌ها کاهش یافته است؛ موضوعی که شرایط شبکه بانکی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

به اعتقاد کارشناسان، این اقدام می‌تواند مانند یک تیغ دو لبه عمل کند. به این معنا که اگرچه این سیاست به دلیل شرایط بحرانی برخی از بانک‌ها اعمال شده اما در نهایت فشار سنگین و آسیب جدی را به طور خاص به بانک‌های خصوصی وارد می‌کند، چراکه از منظر اقتصادی و به طور طبیعی می‌تواند انگیزه سپرده‌گذاری را کاهش دهد و حتی انگیزه خروج پول از سیستم بانکی را افزایش خواهد داد؛ موضوعی که طبیعتا بر اعتماد مردم و سپرده‌گذاران تأثیرگذار خواهد بود.

تأکید هیئت امنای بازار تهران بر پیگیری قانونی مطالبات و پرهیز از اقدامات هیجانی

هیأت مؤسس هیئت امنای بازار تهران در پی افزایش فشارهای اقتصادی و نگرانی فعالان صنفی، با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد مطالبات کسبه باید از مسیر گفت‌وگو، پیگیری حقوقی و مجاری قانونی دنبال شود و بازار با حفظ وحدت و انسجام، اجازه سوءاستفاده از مطالبات صنفی را نخواهد داد.

هیئت مؤسس هیأت امنای بازار تهران در بیانیه‌ای با اشاره به شرایط اقتصادی کشور و مشکلات معیشتی فعالان بازار اعلام کرد: پیگیری حقوق و مطالبات کسبه باید از مسیر عقلانی، قانونی و بر پایه خرد جمعی خود بازاریان انجام شود.

در این بیانیه با تأکید بر درک کامل دغدغه‌ها و مشکلات جاری کسب‌وکارها آمده است: بازار تهران صرفاً محل دادوستد نیست، بلکه در طول تاریخ خود به‌مثابه نهادی اثرگذار و ریشه‌دار در تحولات اجتماعی و اقتصادی کشور ایفای نقش کرده و همواره محل پرورش نخبگان علمی و تجربه‌اندوخته بوده است؛ افرادی که با درک عمیق از واقعیت‌های اقتصادی، توانایی تشخیص مسیر صحیح پیگیری مطالبات را دارند.

هیئت مؤسس تصریح کرده است راه اصلاح امور، گفت‌وگو، مطالبه‌گری مسئولانه و پیگیری حقوقی است و اقداماتی نظیر اعتصاب‌های هیجانی و بدون پشتوانه کارشناسی می‌تواند زمینه سوءاستفاده افراد فرصت‌طلب یا جریاناتی را فراهم کند که منافع بازار و کشور را مدنظر ندارند.

براساس این بیانیه، در ماه‌های اخیر حداکثر هیأت‌های امنا و معتمدین بازار با هدف ایجاد صدایی واحد برای طرح مشکلات صنفی در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. همچنین تأکید شده است که پیش‌تر به دلیل نبود ارتباط مؤثر با بدنه واقعی بازار، از حضور در برخی نشست‌های رسمی خودداری شده بود، اما اکنون با برقراری نسبی این ارتباط، تلاش می‌شود مسائل احصاشده از کف بازار از طریق گفت‌وگوی مستقیم نمایندگان واقعی کسبه با مسئولان، در فضایی آرام و کارشناسی پیگیری شود.

در بخش دیگری از این بیانیه آمده است: برخی مواضع و بیانیه‌هایی که این روزها به نام بازار منتشر می‌شود، فاقد هویت روشن بوده و لزوماً بازتاب‌دهنده دیدگاه بدنه واقعی بازار نیست. مشروعیت نمایندگی بازار از اعتماد و رأی کسبه نشأت می‌گیرد و هرگونه موضع‌گیری باید بر این اساس باشد.

هیئت مؤسس هیئت امنای بازار تهران در پایان از تمامی فعالان بازار خواست با حفظ همدلی و انسجام، اجازه ندهند صدای بازار دچار پراکندگی شود و با تکیه بر خرد جمعی، مشکلات را از مسیرهای قانونی و حرفه‌ای دنبال کنند تا آرامش و ثبات، به‌عنوان لازمه رونق بازار و بهبود معیشت مردم، تقویت شود.

شرکت ملی حفاری ایران «سهامی خاص»
شرکت ملی نفت ایران

آگهی مناقصه (نوبت دوم)

مشخصات فراخوان :

نام مناقصه گزار	شماره فراخوان	موضوع فراخوان	مبلغ برآورد (ریال)	مبلغ برآورد (یورو)	مبلغ تضمین
شرکت ملی حفاری ایران	۲۰۰۴۰۹۳۹۸۵۰۰۱۲۵۲	تعمیرات اساسی و تامین قطعات یدکی ۸ دستگاه انواع ژنراتور اردوگاه حفاری	۴۰٫۴۷۳٫۰۰۰٫۰۰۰	۱۴٫۵۰۶	۳٫۱۱۱٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال

روش ارزیابی : بر اساس کسب حداقل امتیاز مربوط به معیارهای موجود در استعلام های ارزیابی کیفی که توسط متقاضیان شرکت در مناقصه تکمیل می شود، انجام می گردد. (حداقل امتیاز ۵۰)

تحویل اسناد به شرکت: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir و اصل ضمانت نامه به آدرس اهواز- بلوار پاسداران بالاتر از میدان فرودگاه - شرکت ملی حفاری ایران - ساختمان پایگاه عملیاتی - طبقه اول پارت B - اتاق ۱۰۷- دبیرخانه کمیسیون مناقصات- شماره تماس ۳۴۱۰۰۰۰۰ - ۳۴۱۴۶۶۵۸ -۰۶۱

تاریخ شروع دریافت اسناد : توزیع اسناد از یک روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم آغاز شده و تا ۷روز پس از آن ادامه خواهد داشت. از روز سه شنبه مورخ (۱۴۰۴/ ۱۱/ ۲۸) لغایت روز سه شنبه مورخ (۱۴۰۴/۱۲/۰۵) آخرین مهلت ارسال پاسخ استعلام : ۱۴ روز پس از آخرین روز دریافت اسناد روز سه شنبه مورخ (۱۴۰۴/۱۲/۱۹)

انواع تضامین قابل قبول : ضمانتنامه بانکی(به جز ضمانتنامه بانک پاسارگاد و سپه که مورد قبول نمی باشد) و یا ضمانتنامه های صادره از سوی موسسات اعتباری غیر بانکی دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی اصل فیش واریز وجه نقد به حساب شماره ۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان تمرکز وجوه سپرده شرکت ملی حفاری ایران (شماره شبا IR ۳۵۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶) و سایر تضمین های معتبر در آیین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۵۰۶۵۹ ت / ۱۲۳۴۰۲ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ مورد قبول و پذیرش می باشد.

مدت اعتبار پیشنهاد تضمین : ۹۰ روز (برای یک بار در سقف مدت اعتبار اولیه قابل تمدید باشد)

شناسه آگهی ۲۱۲۲۱۵۵ کانال‌های اطلاع رسانی شرکت ملی حفاری ایران http://sapp.ir/nidc_pr www.nidc.ir

شرکت سهامی آب منطقه ای بوشهر

تجدید آگهی مناقصه عمومی (تک مرحله‌ای) نوبت دوم

شرکت سهامی آب منطقه ای بوشهر در نظر دارد به منظور اجرای پروژه مطابق مشخصات زیر نسبت به انتخاب پیمانکار ذیصلاح اقدام نماید، لذا از کلیه پیمانکاران واجد صلاحیت که دارای سابقه کاری مرتبط هستند دعوت می شود از تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۷ تا تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۹ ساعت ۹ صبح برای خرید اسناد مناقصه به سامانه ستاد به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

ردیف	شماره فراخوان	موضوع مناقصه	محل اجرا	مدت اجرا	رشته و حداقل پایه	تضمین شرکت در مناقصه (ریال)	محل تامین اعتبار
۱	۲۰۰۴۰۰۱۴۳۱۰۰۰۰۳۶	پروژه تهیه، حمل، اجرا و اخذ استاندارد آسانسورهای ساختمان گنجینه آب	استان بوشهر، شهرستان بوشهر	۳ ماه	۵ ابنیه و ۵ تاسیسات	۴/۰۶۱/۰۰۰/۰۰۰	منابع داخلی

۱ - قیمت خرید اسناد مناقصه مبلغ ۲۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می باشد که می بایست به حساب شماره IR ۶۳۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۰۳۴۰۳۰۱۸۸۱۸ به نام تمرکز وجوه درآمد شرکت آب منطقه ای بوشهر نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و شناسه حساب ۳۱۵۱۰۳۴۷۳۲۹۵۰۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ واریز نمایند.
۲ - ضمانتنامه شرکت در مناقصه می بایست به صورت ضمانتنامه بانکی یا واریز وجه نقد به شماره حساب IR۰۴۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۰۳۴۰۶۳۷۵۹۸۳ و شناسه حساب ۹۴۱۲۹۵۰۱۰۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ به نام تمرکز سپرده جاری شرکت آب منطقه ای بوشهر نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ارائه گردد.
۳ - آخرین مهلت بارگذاری مدارک به صورت الکترونیکی در سامانه ستاد تا ساعت ۹ صبح روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۹ می باشد. توجه: تنها پاکت الف (تضمین شرکت در مناقصه) علاوه بر فایل الکترونیکی، می بایست به صورت فیزیکی به دبیرخانه محرمانه شرکت آب منطقه ای بوشهر (دفتر حراست) تحویل گردد. ۴ - پاکت‌ها در ساعت ۱۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۹ گشوده خواهد شد حضور یک نفر نماینده از طرف پیشنهاددهندگان در جلسه افتتاح پیشنهاد آزاد است. ۵ - هزینه درج آگهی در دو نوبت به عهده برنده مناقصه می باشد. ۶ - به پیشنهادات فاقد امضاء، مشروط و مخدوش، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد. ۷ - کلیه اسناد مناقصه و مدارک ارائه شده می بایست به مهر(الکترونیکی) و امضاء مجاز تعهد آور (امضای دیجیتالی) برسد. ۸ - ارائه کد شناسایی ملی الزامی می باشد.
۹ -مدت اعتبار پیشنهاد قیمت: ۳ ماه